

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: D. P.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 1. 2021, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20. 1. 2021 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 10. 2020 č. j. X, kterým zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) téhož

Shodu s prvopisem potvrzuje

zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava ze dne 30. 9. 2020 je žalobce nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60 %.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které uvedl, že se neztotožňuje se závěry lékaře České správy sociálního zabezpečení, protože jeho zdravotní stav se od posledního zkoumání objektivně zhoršil, což lze zjistit i z doložených zpráv odborných ošetřujících lékařů. Žalobce je toho názoru, že jeho zdravotní stav odpovídá třetímu stupni invalidity. Lékař ČSSZ zcela opominul zhodnotit jeho zdravotní postižení s ohledem na dopad zjištěných skutečností na celkovou výkonnost, pohybové schopnosti, schopnost zvládat denní aktivity a na kvalitu života, a to především s přihlédnutím k rozsahu jeho ostatních zdravotních postižení mimo postižení páteře.
3. K nařízenému jednání krajského soudu dne 16. 9. 2021 se žalobce nedostavil, svou neúčast nijak neomluvil ani nepožádal o odročení tohoto jednání z vážného důvodu a krajský soud proto v souladu s ust. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jednal v jeho nepřítomnosti.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 20. 1. 2021 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Ostravě, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 2. 7. 2021 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně. Dne 26. 8. 2020 podal žalobce žádost o změnu výše invalidního důchodu. Dne 30. 9. 2020 byl posouzen zdravotní stav žalobce lékařem OSSZ Ostrava se závěrem, že žalobce je nadále invalidní ve druhém stupni invalidity dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto závěru přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 21. 10. 2020 k zamítnutí žádosti žalobce o změnu výše invalidního důchodu. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 17. 12. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40%, které podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. zvýšil o 10% na celkových 50%. Následně o námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
6. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktické lékařky MUDr. P., poslední záznam

v dekurzu 14. 5. 2021, a z jejího nálezu ze dne 16. 9. 2020, z úplné spisové dokumentace OSSZ Ostrava, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě včetně žaloby a dále z lékařských nálezů: psycholožky Mgr. B. ze dne 18. 8. 2004, neuroložky MUDr. Z. ze dne 6. 2. 2020 a 14. 8. 2020, pneumologa MUDr. K. ze dne 15. 11. 2019 a 17. 2. 2020, RTG plic MUDr. H. ze dne 14. 2. 2020 a neuroložky MUDr. P. ze dne 10. 12. 2019, 2. 6. 2020, 18. 8. 2020 a 1. 9. 2020. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 20. 1. 2021 bylo podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti s přihlédnutím k dalším chorobným stavům ve výši 40%.

7. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 20. 1. 2021 byl invalidní v prvním stupni invalidity. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 40% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudková komise není v souladu s posudkovými závěry lékaře OSSZ Ostrava a lékaře ČSSZ - námitkového oddělení Ostrava, neboť u žalobce došlo ke stabilizaci zdravotního stavu. Podle posudku PK MPSV ČR rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronický cervikobrachální a lumboischadiický syndrom oboustranně s poruchou dynamiky páteře při degenerativních změnách, toho času bez známek kořenového nebo míšního postižení či poruchy sfinkterů, přičemž toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., které vede k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (30-40%), tj. 40% i s přihlédnutím k dalším chorobným stavům. Posudková komise dále tuto hranici nezvýšila dle ust. § 3 citované vyhlášky. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že žalobce byl přítomen jednání posudkové komise, při kterém byl vyšetřen přítomnou neuroložkou. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočet procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při

objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Dle názoru krajského soudu posudek vypracovaný posudkovou komisí v průběhu řízení dne 2. 7. 2021 je dostatečný pro účely tohoto přezkumného řízení, je přesvědčivý a úplný; žalobce proti němu žádné konkrétní námitky nevznesl a ústního jednání krajského soudu se nezúčastnil.

8. Jelikož u žalobce k datu 20. 1. 2021 šlo o invaliditu v prvním stupni invalidity, žalovaná nepochybně, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 10. 2020, jímž byla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu zamítnuta.
9. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 16. září 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce